

قلب منیب چه قلبی است؟

انسان برای اینکه راه بازگشت و توبه به درگاه الهی را همواره به روی خود باز نگه دارد باید به قلب خود توجه کند چراکه از جمله راههای رستگاری انسان در قلب او نمود پیدا می‌کند.

انسان برای اینکه راه بازگشت و توبه به درگاه الهی را همواره به روی خود باز نگه دارد باید به قلب خود توجه کند چراکه از جمله راههای رستگاری انسان در قلب او نمود پیدا می‌کند.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، برای تربیت جامعه و تصحیح حرکت‌های اجتماعی، هنری، سیاسی، اقتصاد، علمی و سایر موارد باید قلب انسان‌ها اصلاح شود تا قلب جامعه نیز اصلاح شود.

خداوند در آیه 33 سوره «ق» با اشاره به قلب منیب می‌فرماید: آن کسی که در نهانی از خدای بخشنده بهراسد و با قلبی «منیب» (توبه‌کار و دائم در حال توجه و بازگشت به خداوند) نزد خدا آید.

قلب خاشع یکی دیگر از اصناف قلب است در این رابطه از پیامبر (ص) حدیثی نقل شده که ایشان روزی به مردی می‌نگریست که هنگام نماز خواندن با ریش خود بازی می‌کرد، که فرمودند: اگر قلبش خشوع (فروتنی در برابر خداوند داشت) اندامش نیز رام و خاشع می‌گشت.

یکی دیگر از اصناف قلب، قلب وجل است. وجل به معنای ترسیدن و هراسان شدن است.

خداوند در آیه 2 سوره انفال می‌فرماید: بی‌گمان دین‌باوران کسانی‌اند که هرگاه خدا یاد شود قلب‌هایشان بهراسد و چون آیات خدا بر آنان خوانده شود، ایمان‌شان افزون گردد و به پروردگار خویش توکل کنند.

یکی دیگر از اصناف قلب، قلب ذاکر است که پیامبر (ص) در این خصوص می‌فرمایند: دنیا یک ساعت بیشتر نیست، پس آن را در راه اطاعت و یاد خدا بگذرانید. (دنیا، ساعت، پس طاعت).

در این رابطه امام علی (ع) می‌فرمایند: زیانکار کسی است که در مورد عمر خود مغبون شده (و آن را باخته و از آن به سود آخرت خویش استفاده نکرده است) خوشبخت کسی است که عمرش را در طاعت پروردگار به پایان برده است. پی‌نوشت:

سوره «ق» آیه 33

عوالی اللئالی 2.23

سوره انفال آیه 2

بحار 66.77

«غررالحکم» / 105

منبع:

الحیات، محمدرضا حکیمی